

[Justitsministeren.]

ændring, at stk. 1 og stk. 2 sammenarbejdes, da det synes naturligt at have samme strafferamme for de i paragraffen omhandlede handlinger, hvadenten formålet har været at påføre den danske stat krig eller iøvrigt at krænke den danske stats bestemmelsesfrihed.

Bestemmelsens første led indeholder på to punkter en udvidelse af det strafbares område. Medens den gældende § 99, stk. 1, kun straffer den, der med det formål at påføre krig træder i forbindelse med en fremmed stats regering, medtager forslaget her enhver handling, der sigter til at påføre krig, altså også forhandlinger med enkeltpersoner, organisationer eller partier i et fremmed land for at bevæge dem til at påvirke deres regering til at påføre Danmark eller dets forbundsfælle krig. Endvidere sidestiller man med krig besættelse eller andre fjendtligheder, og som eksempler herpå nævnes, ligeledes efter folketingsudvalgets forslag, blokade eller anden tvangsforanstaltning.

Den gældende § 99, stk. 2, hjemler straf for den, der træder i forbindelse med en fremmed stats regering for at formå den til at krænke den danske stats bestemmelsesfrihed på anden måde end ved påførelse af krig. Efter dette forslags § 99, linie 3, udvides bestemmelsens område, således at man rammer enhver, der virker for ved udenlandsk bistand at krænke den danske stats bestemmelsesfrihed, og det betyder, at det herefter er ligegyldigt, om bistanden ydes af en fremmed stat eller af privatpersoner, organisationer eller af partier i udlandet. Strafferammen i § 99 er den samme som i § 98. Der er altså her hjemmel for dødsstraf, når forbrydelsen begås under krig, besættelse eller truende udsigt dertil.

Bestemmelsen i forslagets § 100 om tilskyndelse til eller fremkaldelse af øjensynlig fare for fjendtlige forholdsregler mod den danske stat eller indblanding i dens anliggender ved offentlige udtalelser er enslydende med den gældende § 100, dog at strafferammen foreslås forhøjet. For et så alvorligt forhold er der efter min mening ikke grund til at have hjemmel for straf af bøde eller fængsel. Strafmaksimum forhøjes fra 3 til 6 års fængsel. Bestemmelsen rammer også sande offentlige udtalelser, når de er af den beskaffenhed, som kræves, for at de skal være strafbare efter bestemmelsen. En sådan begrænsning af ytringsfriheden er i landets interesse og må derfor anses for forsvarlig og nødvendig.

§ 101 er en ny bestemmelse, der er ud-

arbejdet med den svenske straffelovs kap. 8, § 10, som forbillede. Efter den svenske straffelov rammes selve modtagelsen af støtte fra en fremmed magt eller nogen, der handler i dens interesse, hvadenten det sker hemmeligt eller åbenlyst, men på den anden side rammes kun modtagelsen af støtte til en snævrere begrænset propagandavirksomhed, nemlig kun hvis den går ud på at påvirke den offentlige mening med hensyn til forfatningen eller handlinger i rigets styrelse indadtil eller udadtil. Den foreslåede bestemmelse straffer derimod modtagelsen af udenlandsk støtte til al politisk propagandavirksomhed, men på den anden side kun, såfremt det ikke klart og tydeligt er oplyst for offentligheden, at en sådan støtte er eller vil blive modtaget. Det, der er det farlige for landet i denne forbindelse, er den hemmelige udenlandske støtte til politisk propaganda. Efter justitsministeriets mening bør det ikke være tilstrækkeligt til at gøre modtagelsen straffri, at en fond eller en sammenslutning, der driver politisk virksomhed, i sit her i landet offentliggjorte regnskab giver efterfølgende oplysning om støttens modtagelse, men det må kræves, at oplysningen gives straks ved udtrykkelig tilkendegivelse i hvert skrift og iøvrigt på tydelig måde i forbindelse med hvert enkelt propagandaforetagende.

Også § 102 er en ny bestemmelse. Den tilsigter at yde værn mod egentlig femtekolonnevirksomhed derved, at den indeholder hjemmel for at straffe og dermed altså for at skride ind overfor handlinger, der blot forbereder bistand til fjenden med krig, besættelse eller andre fjendtligheder for øje.

§ 103 er den meget vigtige almindelige bestemmelse om bistand til fjenden med råd eller dåd og svækkelse af den danske stats eller dens forbundsfælles kampdygtighed. Den afløser den gældende straffelovs § 101.

Jeg har allerede omtalt denne § 103 i forbindelse med det principielle spørgsmål, om man indenfor det område, forslaget behandler, burde nøjes med bredt affattede straffebestemmelser eller forsøge på en nøjere udpensling af de strafbare handlinger igennem eksempler. Jeg sagde i så henseende før, at man vel i og for sig kunne nøjes med § 103, stk. 1, men at der ingen tvivl er om, at det er rigtigt at gå den vej, som er valgt her med forslaget, altså som eksempler på den bistand, der kan straffes efter stk. 1, at nævne en række forhold, som erfaringerne fra besættelse og retsopgør har vist havde den største praktiske betydning. I overensstemmelse hermed indeholder specificatio-